

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

27. nedelja med letom

6.10.2019

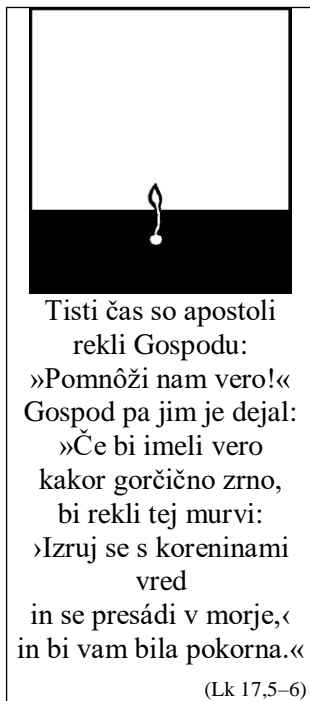
Leto XVII., 38 (938)

ČE BI IMELI VERO KAKOR GORČIČNO ZRNO, BI REKLI TEJ MURVI: »IZRUJ SE S KORENINAMI VRED!« IN BI VAM BILA POKORNA

Mladostniška postava, lepa frizura, obleka po zadnji modi, v avtomobilu, ki takoj pade v oči – to danes nekaj pomeni. Biti moraš tak, da te bodo občudovali, ti zavidali, govorili o tebi, te začeli posnemati. Ko opazujem otroke, ki jih starši tako opedinijo, da so podobni lutkam v izložbi, si ne morem ustvariti drugačnega mnenja o mladih in manj mladih. Njihova zunanost je brezhibna, kakšna pa je vsebina, ki se skriva za zunanjim videzom? Ali ta sodobnik res verjame vase, ima močno hrbtenico in neustavljivo voljo, da bo uresničil svoje sanje? Mislim, da večina nikoli ne bo postala to, o čemer sanjajo. Za lepo zunanostjo se skrivajo osebnosti brez vsebine, ki se bojijo priznati, da jih je strah, da so brez volje, da ne vedo, kaj bi v resnici radi postali. Podobno so se počutili apostoli. Ob neki priložnosti so rekli Jezusu: »Pomnoži nam vero!« On pa jim je dejal: »Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej murvi: 'Izruj se s koreninami vred in se presadi v morje!' in bi vam bila pokorna.«

Gorčično zrno je najmanjše od vseh semen, a se tako razraste, da ptice prebivajo na njegovih vejah. Tak je čudež nečesa, ki ni nič, a nas preseneti s svojo notranjo močjo. Ta »nič« je naša vera: majhna je, večkrat neopazna, a sposobna, da te v trenutku poraza dvigne, ti vljuje novo upanje, te usmeri na poti, ki vodi v novo zmago. Kaj daje veri v življenje to moč? Prepričanje in izkušnja, da nisi sam, da te spremlja on, ki te je ustvaril. Ta moč je Jezus, ki zame šel na križ. Tudi on je dvomil in se spraševal se je o smislu svoje odločitve. Jasnega odgovora ni imel, a se ni prepuščal malodušnosti. Oprl se je na svojo vero, zaupal je in bil prepričan, da ga Oče ne bo pustil a cedilu. Ta majhna vera je bila dovolj, da je lahko tvegati in zmagati.

Kaj manjka sodobniku, da se boji in ne upa tvegati? Vera v življenje in prepričanje da na svoji poti ni sam. Ne obdajajo nas le ljudje, ki se iz dneva v dan spreminjajo in zato jim mnogi ne zaupajo. Obdajajo nas svetniki, sorodniki, znanci in prijatelji, ki so že pri Bogu in jim ni vseeno, kaj se z nami dogaja. Oni so naši spremljevalci. Če nimaš vere v pravo življenje, če nisi prepričan, da po smrti obstaja še nekaj, kar je boljše, popolnejše, potem je tvoje življenje na trhljih temeljih, tvoja notranost brez prave vsebine. Za lepo zunanostjo ni nič! Žal mnogi to spoznajo prepozno in je njihov vsakdan podoben velikemu nesmislu. Jezusove besede je treba vzeti resno in tvegati: »Če bi imeli vero kot gorčično zrno, bi lahko prestavljali gore!«

Tisti čas so apostoli
rekli Gospodu:
»Pomnoži nam vero!«
Gospod pa jim je dejal:
»Če bi imeli vero
kakor gorčično zrno,
bi rekli tej murvi:
>Izruj se s koreninami
vred
in se presadi v morje,<
in bi vam bila pokorna.«

(Lk 17,5–6)

Svete maše:

27. NEDELJA MED LETOM -ROŽNOVENSKA 6.10. Sv. Bruno, ust.kartuzij	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8h Spovedovanje (domači župnik) 9h +Francka Rebec, Trnje 51, 30. dan CELODNEVNO ČEŠČENJE (glej spodaj) 10,30 Za vse župljane obeh župnij <i>15h Rožni venec</i>
Ponedeljek 7.10. Rožnovenska Mati B.	Palčje	19h +i starši Česnik, Palčje 51, obletna – Rožni venec
Torek 8.10. Sv. Benedikta, dev. m.	Klenik	19h +Sebastjan Perenič, Klenik 2/a, dar.pevci - Rož.ven.
Sreda 9.10. Sv. Abraham, ožak	<i>Brdo</i>	<i>17,30 +Anton Barba, Ratečevo Brdo 10, obl. – Rož.ven.</i>
Četrtek 10.10. Sv. Danijel, škof	Juršče <i>Zagorje</i>	17,30 +Ludva Zadel, Juršče 84, obletnica – Rožni venec <i>19h Rožni venec za duhovne poklice</i>
Petek 11.10. Sv. Janez XXIII. papež	<i>Drskovče</i>	<i>18h V dober namen</i>
Sobota 12.10. Sv. Maksimilijan Celjs.	<i>Zagorje</i>	<i>19h Rožni venec</i>
28. NEDELJA MED LETOM 13.10. Sv. Koloman, mučen.	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8,30 Rožni venec 9h +Jakob in Frančiška Bergoč, Klenik 41, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij <i>15h Rožni venec</i>

- CELODNEVNO ČEŠČENJE SV. REŠNJEGA TELESA po sporedu:

ob 9h (edina sv. maša - popoldne ni maše!), po maši vabljeni **starši z otroki**,

od 10,30 do 12h povabljeni **vsi - kdor le more**. Od 12h do 14h premor.

od 14h se nadaljuje češčenje do 16h vabljeni **VSI**, ki niste mogli dopoldan.

Vmes bo od 15h dalje na razpolago en **spovednik** (g. Marjan Škvarč), **ob 15,30**

pete litanije Matere božje in sklep češčenja. Po njem možnost sv. obhajila.

- **TEDEN ZA ŽIVLJENJE** z geslom »MOČ UPANJA« začenja danes. Več si preberite na plakatu na oglasni deski ali vratih!

- **GOD Rožnovenske Matere Božje** je jutri. Vabljeni k molitvi rožnega venca v cerkvi ali doma!

- **VEROUK** ta teden reden za vse skupine.

- **BIRA** bo ta teden: v Zagorju do petka vsak dan dopoldne in zvečer po 20.uri. Na Ratečevem Brdu in v Drskovčah po maši. Po maši tudi v Palčju, Kleniku in na Jurščah. V Trnju naslednjo soboto (19.10) in Parjah 23.10.

- **Prihodnjo nedeljo** (13.10.) bo maševal g.dr.Janez Arnež, škofijski kancler.

- **JESENSKO DEKANIJSKO ROMANJE NA BREZJE** bo zadnjo nedeljo v oktobru, 27.10. popoldne. Prijavite se čim prej – zaradi velikosti avtobusa!

MOLITEV ROŽNEGA VENCA:

Danes je rožnovenska nedelja. Mesec oktober je še posebej posvečen molitvi rožnega venca. Moliti rožni venec

pomeni, darovati nekaj časa Bogu, ustaviti se sredi življenjskega hrupa in usmeriti svoj duhovni pogled k Bogu in naši duhovni Materi Mariji.

Kdor moli sveti rožni venec, se ustavlja ob glavnih dogodkih Marijinega in Jezusovega življenja in v tej luči presoja tudi svoje življenje. Molitev rožnega venca je vsa prepojena z božjo besedo, saj so vse sestavine te molitve vzete iz Svetega pisma.

Na začetku molimo vero. Že s tem pokažemo, da je glavni namen te molitve prav poglobitev in okrepitev naše vere in vere ljudi, za katere bomo molili.

Ob vsej naglici in pomanjkanju časa smo ljudje raztreseni in se težko umirimo in osredotočimo na bistveno. Prav s tega vidika ima molitev rožnega venca nekaj prednosti. Počasno in umirjeno ponavljanje molitve zdravamarija nas počasi umiri in naše misli usmeri k Bogu. S psihološkega vidika ima ponavljanje velik pomen. Kljub raztresenosti se ob ponavljanju svetopisemskih besed naša duša umiri in naš duh se odpre delovanju Božjih navdihov. Morda je na začetku za koga ponavljanje molitev dolgočasno. Toda dolgoročno nas takšna molitev usmeri k bistvenemu, k Bogu.

Vera naših družin je v preteklosti rasla tudi iz osebne in družinske molitve rožnega venca. To je bilo tisto preprosto in osnovno družinsko bogoslužje, ki je vnašalo v vsakdanje delo

TUDI NAM POMNOŽI VERO

Ko so apostoli prosili Jezusa, naj jim pomnoži vero, jim je rekel, da tudi vera, ki bi je bilo le za gorčično zrno, dela čudeže.

Morda je Jezus s to primero hotel povedati še nekaj več: kakor za zrno velja tudi za vero, da ni nekaj mrtvega, negibnega in okamenelega, temveč skriva v sebi življenjsko silo in sledi zakonom rasti in razvoja.

in življenje božjo energijo in božjo pomoč.

V preteklih stoletjih je bilo v naših krajih veliko več stisk, epidemij, lakote, ljudje so umirali precej mlajši. Kljub temu pa ni bilo več črnogledosti, kot je je danes. Mislim, da prav zato, ker so ljudje več molili. Skupna družinska molitev je bila sestavni del vsakega dne. To je bil osnovni verouk, osnovna šola za življenje, osnovna podlaga veselja in upanja ter življenjskega smisla.

Bog nam vsak dan daruje 1440 minut. In mi se izgovarjamo, da nimamo časa 15 ali 20 minut za osebno in družinsko molitev. Res se večkrat zgodi, da v družini ne moremo biti zbrani vsi skupaj, ker imamo različne obveznosti. Toda Jezus pravi, da kjer sta že dva ali trije zbrani v njegovem imenu, je tudi On sredi med njimi. Če sta zvečer doma le dva člana družine, zakaj se ne bi združila v molitvi? Pridružil se jima bo Jezus in v svojo duhovno povezanost bosta poklicala še vse ostale, ki so trenutno odsotni. Klicali bosta božji blagoslov nase in na ves svet. Vera bo postajala močnejša in črnogledost se bo zmanjšala. Na ta svet ne bomo gledali kot na zgrešen projekt, ampak bomo v svetu odkrivali delovanje božje ljubezni.

Vedno manj je ljudi, ki bi jim bila vera položena v zibelko in bi jo sprejeli tako samoumevno kot materin jezik. Vedno več pa je takšnih, ki so se do nje dokopali po dolgem iskanju, skozi zmote in dvome in še vedno vsak dan sproti čutijo, kako je ta njihova vera ogrožena.

Mnogi kristjani imajo kdaj težave s kakšno versko resnico. Iskrenega vpraševanja in iskanja pa ne moremo že kar enačiti z verskim dvomom. Pošteno in vestno iskanje je znamenje ponižnosti in pripravljenosti poslušati, je priznanje: ne vem še vsega.

Človek je popotnik in tudi njegova vera je potovanje. Že pot k veri je dogajanja, ki lahko traja leta in leta. Bog se javlja polagoma in posredno: prek Cerkve, pridig, knjig, prijateljev, doživetij. Bog prihaja kot jutranja zora. Svetloba počasi zmaguje nočno temo. Ne zasveti takoj z vso močjo. Nad obzorjem se pojavljajo oblaki. Marsikaj ostane dolgo nejasno. Pojavljajo se težave. Vendar, čeprav imaš tisoč težav v veri, še ne pomeni, da dvomiš, je nekoč zapisal kardinal J. H. Newman.

Rast v veri je odvisna od tega, ali se obračamo na Boga in se pogovarjamo z njim v osebni in skupni molitvi. Molitev je duša in dihanje vere. Brez nje ji zmanjka hrane in kisika.

Če se nam bo kdaj v veri stemnilo in bomo težko molili, ponovimo za apostoli vsaj tisto prošnjo, ki je ena najlepših in najpotrebnejših: Gospod, pomnoži nam vero!«

Po: B. Dolenc

Gospod Jezus, te tvoje besede nam zvenijo trdo. Mi smo navajeni delati za plačo, za plačilo ali vsaj za besedo zahvale.

Ti pa praviš, da nam ne pripada nič, da smo nekoristni služabniki. Ali nisi nekoliko prezahteven? Ali si mi, ki udejanjamo tvojo besedo, in to marsikdaj z mnogo truda, ne bi zaslužili vsaj nekaj priznanja, morda, kaj vem, kakšen majhen čudež? Kaj pa imamo sicer od tega, da smo dobri, ubogi v duhu, usmiljeni, pošteni, čistega srca, nenasilni? Kakšno korist imamo, če odpuščamo, če se borimo za pravičnost in mir? Gospod Jezus, kako težko nam je razumeti, da ti ničesar ne zahtevaš od nas zaradi sebe! Vse, kar nam zapoveduje tvoja beseda, je v naše dobro, za naše odrešenje, večno življenje. Le kaj bi si lahko še želeli? Gospod Jezus, imáš prav, smo nekoristni služabniki, saj vse, kar želiš, da naredimo, naredimo za sebe.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s teboj

9. oktober ABRAHAM

Ko mu je bilo devetindevetdeset let, in je Bog sklenil z njim zavezo, mu je spremenil ime (Abraham = oče množice), prav tako nerodoviti ženi Sari, ki mu bo dala sina. Po obisku Božjih poslancev se je Gospodova napoved uresničila: Sara je v svoji starosti rodila sina Izaka. Bog je sklenil z njim »večno zavezo za njegove potomce za njim« (1 Mz 17,19). Abraham je trdno veroval, da bo Bog svojo obljubi izpolnil. Tudi takrat, ko je od njega zahteval, naj mu daruje svojega sina edinca. Abrahamova odločitev, da gre iz svoje domovine v negotovost Kanaana, je dejanje vere, ki je imelo daljnosežne posledice za vso človeško zgodovino – v luči zgodovine odrešenja. Abraham je podrl za seboj vse mostove, ki so ga vezali s preteklostjo, in prav v tem nam je zgled vere. Vsak človek, ki hoče zares verovati, se mora izseliti iz svojega jaza, iz svojih meril za življenje, ter se odpraviti v prostranost Božjega sveta. Abrahamova vera je živa in izvira iz popolnega zaupanja v Božjo pomoč. Abrahamova zgodba, ki obsega trinajst poglavij Prve Mojzesove knjige, nam pokaže moža, ki ga odlikuje zavest, da ravna po Božji volji, če naredi, kar mu vest narekuje. Njegovo življenje uvrščamo v čas med 19. in 17. stol. pr. Kr.

Več velja dobrota srca in prijaznost kot pa delati čudeže in obujati mrtve. Čuječa dobrota seže mnogo dlje kot strogost in bič.

(sv. Janez XXIII.)

SMEH JE POL ZDRAVJA

PARLAMENT – V parlamentu vpraša poslušalec svojega soseda: »Koliko časa zdaj že govori ta poslanec?« – »Dobre pol ure.« – »O čem pa govori?« – »Tega pa še ni povedal.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si